

İslam Alemi Neden Perişandır?

Kadim bilgeler ve filozof denilen hekimler, evreni ve hayat ile varlığı, çift kanatlı, Tanrı isimleri ve özellikleri de dahil her şeyi, evet her şeyi içinde barındıran, sonsuz mükemmelliklere ve benzersiz güzelliklere doğru uçan, modern bilimin yazılım dediği mükemmel bir ruha ve harika bir akla sahip, çift kanatlı bir kuşa benzetmişlerdir. Buna bir de ad koyup Anka Kuşu demişler. Anka, boynu uzun, dolayısıyla her şeyi gören ve her şeyi kendine çeken demektir. Bu kuş, ruhu bir ama sayısız bireyleri vardır. İşte bu kuşun İslam Alemi denilen kısmının bir kanadı kırık ve diğer kanadı kanserlidir. Per Farsçada ve Kürtçede kanat demektir. Şan kelimesi ise hastalık ve kanserli demektir. İki kelime beraber isim tamlamasıyla PERİŞAN oluyor.

Bu perişanlığın yüzden fazla nedeni ve reel sebebi var. Mesela on-bin meselede, kendilerinin vazgeçilmez iki kanadı olan din ile bilimi barıştıramıyorlar. Dolayısıyla bilim kanadı kırık, din kanadı da kanserli kalıyor. Ve mesela dindarların özellikle Müslümanların elinde, bilimlerle sağlıklı bir şekilde barıştırılrsa on-bin mucizevi bilgi ve konu var. Ayrıca bu işlevsel ve mucizevi yapı yanında, eğer tam anlaşılrsa her birisi mucize olan, ama yanlış anlaşılma ile ölmüş bulunan on-bin kavram var.

Evet, kesinlikle denebilir ki: Bu iki önemli ödev yerine gelse ve hakkıyla yaşanırsa, dünyada materyalizm, hedonizm, bencillik, ırkçılık ve benzeri tek kanatlı fikirler tamamen temizlenir, Mehdi de Mesih de dünyaya gelmiş olur.

Ben bu yirmi konu için tam kırk beş kitap yayınladım. Ama yine de yetmedi. Bu akşam sadece beş konuda, kısa birer meseleye ve birer kavrama değineceğim ki, varlık ve hayat insanımıza da anlamlı, nimet ve güzel gelebilsin. Yeryüzünde, zehirli ve anlamsız savaşlar ve değersizlikler son bulsun. Dünya hayatı bize de bayram olsun.

İşte Beş Mesele:

1- Müslümanlar materyalizm korkusundan, modern ve kesin bilgiler olan fen ilimlerine sahip çıkmadılar. İşte bundan ve bunun sonucu olan dil kaybından, dinlerini de hurafeler yığını olarak sahiplendiler.

2- Vahşi bir ortamda ve sadece vahşilere karşı yapılan Cihad Kavramını, okumuş-medeni-dindar insanlara uygulamaya çalıştılar.

3- Başta Allah, Âdem ve İslam olmak üzere dini bilgiler, evrensel, her yerde ve her zaman gözle görünen birer yasa ve hakikat iken, onları tarih malzemesi veya tamamen metafizik veya sadece 1400 yıla mahsus ve dolayısıyla hurafeler olarak anladılar. Sonuçta absürtlüğe ve materyalizme yenildiler.

4- İslamcı akımlar yani Dindar Cemaatler, 20. Asrın başında birer modern müceddid olarak işe başladılar. Fakat kör siyasetin itmesi sonucu zamanla mollalaştılar. Molla ise bugünkü manası ile ve bugünkü haliyle bir kanadı kanserli diğer kanadı kırık demektir.

5- Avrupa modern bilimlerle sarhoş olunca, Kitabı Mukaddes'i tarihi bilgiler sanıp o kutsal kitabı Tarih Çöplüğüne attı. Sonuçta bu durum, İslam Alemi de dahil bütün insanlığı perişan etti. Evet, Avrupa, dünyada olan biten her şeyi etkileyen bir güçtür.

Birinci Bela, Din ve Bilimin Barıştırılmaması: 20. Asrın başında, aydın, din ve bilimleri eşit bilen Cemaleddin Efgani, Muhammed Abduh, Elmalılı, Mehmet Akif Ersoy ve Said Nursi, bu konuda çok feryat ettiler. Müstakil kitaplar yazdılar. Müslümanların, korkudan ve çoğunlukla ihmalden dolayı fen bilimlerini dışlamasına mersiyeler yazdılar. Öyle ki 1300 sene önce kararlaştırılan **“Din (vahiy) ve akıl (bilim) çelişirse bilim esas alınır; din ona göre yorumlanır.”** kuralını bir daha kararlaştırdılar. Bediüzzaman Said Nursi'nin bu konudaki ifadesi ve Muhakemat kitabı ise çok ilginçtir.

Takarrur etmiş usuldendir (kabul edilmiş kurallardandır ki): Akıl (bilim) ve nakil (vahiy) tearuz ettikleri (çeliştikleri) vakitte, akıl asıl itibar ve nakil tevil olunur: (Akıl esas kabul edilir; nakil ona göre yorumlanır). Fakat o akıl, akıl olsa gerektir. (O akıl bir kişinin düşüncesi değil de insanlığın akli olan bilimsel meseleler ise.)

Önemli hatırlatma: Usul ilminde akıl, bireyin düşünce ve zekâsı değil de ispat edilmiş bilimsel meseleler demektir. Dolayısıyla burada akıl kavramı, bazı avam Nurcuların dediği gibi Ali'nin ve Mehmed'in akli değil de nev-i beşerin akli olan müsbet fen ilimleri demektir. İşaratül-İcaz Tefsiri, Bakara 21. Ayete bakın.

Maalesef, 125 yıl geçti ama İslam Alemi o konuda bir karış mesafe alamamıştır. Bu kardeşiniz de otuz senedir, çırpınıyor. Fakat kitap yazmaktan başka bir gelişme gösteremedi. Bununla beraber bu hastalığın bir reçetesini buldu; şöyle ki: İnsanımız özellikle İslamcılar, hermenötik de dahil iyi derece dil bilseler, Tıp Fakültesinde dersleri anlayacak kadar fen bilseler ve akıllarını taklitle kimsenin cebine koymadan hür düşünebilseler; bu sorun kendiliğinden çözülür.

Pratik olarak da her inanan kişi, kâinatın, fizik, kimya, biyoloji ve yazılım olarak nasıl işlediğini anlarsa, o inanan kişi bu meseleyi de çözer. Dolayısıyla, iki yüz yıl geçmesine rağmen İslam dünyasına hiç uğramayan Aydınlanma gerçeğini yaşamış olur. Evet, İslam dünyası, Bağdat'ta, Şam'da, Endülüs'te, Hindistan'da, Semerkant'ta tekrarlar Rönesansı yaşadığı halde, bir türlü aydınlanamadı. Ve galiba aydınlanamayacak da... Çünkü Kur'an'dan, işari olarak, İslam'ın ömrü bitmek üzere diye anlaşılıyor.

İkinci Bela, Cihad Kavramının Yanlış Anlaşılması ve Kötüye Kullanılması:

Bu konuda iki tespitim var: Birincisi: Şiddetin iki ana sebebi vardır. **Açlık ve kimlik.** Başka bir deyimle ekonomi ve din. Şiddetin asıl silahı ise insandaki hayvani duygulardır. Hz. Muhammed çağdaş bir Zülkarneyn olarak, sadece şiddet ve barış değil, diğer bütün zıtlıkları dengelemekle insanlığa bir düzen verdi. Ona göre, orta yolda zıtlıklar birleştirilse, başta şiddet olmak üzere bütün aşırılıklar biter. Fakat onun çağında bilimler yoktu. Dolayısıyla denge tam oturmuyordu. Denge yani adalet, başta devlet olmak üzere bütün organizasyonların ve bütün organizmaların temeli idi. Dengenin zıddı ise zulüm kavramıdır. Bu kelime de etimolojik olarak, karanlık ve dolayısıyla dengesizlik demektir.

Hz. Muhammed, Ankebut, 14. Ayetle dedi ki: Benim ümmetim, aynı ilkel Nuh ümmeti gibi dengesizlikler yapacak ve dengesizlikler ve zulümler yüzünden zaman denizinde ve hadiseler tufanında boğulacaktır: *Bi-ma kanu yazlimumun.* Zulüm ve dengesizliklerinden dolayı... (Nuh'un 950 Sene Yaşamasının Manası isimli yazıya bakın.)

Benim dinim ancak bu kadar sene etkin olacaktır. Dolayısıyla İsa İbn Meryem gelecek; ümmetimi kurtaracaktır, dedi. Peki İsa'nın getirdiği çare ne idi? Bakara, 106. Ayet bize bir sır fısıldıyor. Şöyle ki:

Çoğu katı olmakla beraber, Tabiatla birçok yasalar var. Normal dinler, bu yasaların tadil edilmiş şeklidir. Biri devre dışı kalsa, Allah ya aynı yasayı veya daha iyisini devreye sokar. İşte İsa daha iyi yasalar getirdi. Ben diğer dinleri kaldırmaya gelmedim, onları tamamlamaya geldim, dedi. (Matta, 5) Demek diğer dinlerin eksik tarafları var. Evet, İsa normal yasaları kullanmadı. Çok daha verimli ve mucizevi yasalar kullandı. Mesela:

1- Biri sağ yanağınıza vursa (şiddet ve daha çok kayıp ortaya çıkmasın diye) siz sol yanağınızı da çevirin. Sana düşman olan o insan senin kardeşin olur.

2- Diğer dinler size dostlarınızı sevin demişler. Ben derim ki düşmanlarınızı dahi sevmezseniz iman etmiş olmazsınız.

3) Biri sendeki fazla gömleği istese sen üzerindeki gömleği de çıkarıp vermezsen iman etmiş olmazsın.

4- Sezar'ın hakkı Sezar'a, Allah'ın hakkı Allah'a, diye inanacaksınız. Dini, devlete ve siyasete alet etmeyeceksiniz.

5) İnsan sadece ekmekle yaşamaz. Vahiy (ruh ve yazılım) ile de yaşar.

İşte bütün İncil, böyle yasalar-üstü mucizevi ilkeler ile doludur. İncil'in kelime manası, Arapçada, çok ama çok yeni ve her nevi maddi şekli aşan bir nesil demektir. Veya Angel kelimesinden geliyor. Melekler gibi bir nesil demek oluyor.

İslam Tasavvufu, bu son asır hariç hep İsa gibi yaşamışlardır. Özellikle Mevlâna Celaleddin-i Rumi tam öyle yaşadığı için, Moğol şiddetini irfan cennetine değiştirdi. Yeni bir medeniyetin altyapısını kurdu. Çağımızda 76 sene boyunca en önde dine hizmet eden Said Nursi, çok sinirli olduğu halde, Yeni Said olarak aynen İsa gibi yaşadı. 6000 sayfa kitap yazdı. Yarısı imanla ilgilidir; diğer yarısı müspet hareket ile ilgilidir. Müspet hareket, bugünün deyimiyle yapıcı olmak, asla şiddet kullanmamak. Din artık kendini silahla değil de bilimlerle koruyacaktır, demektir. Said Nursi (Allah ondan razı olsun), o üç bin sayfanın bir özeti olarak aşağıdaki mektubunda şöyle diyor:

Hemen hatırlatalım: Başka bir mektubunda, asrımızda kitle imha silahları çok olduğundan ve insanlık materyalizm vahşetini yaşadığı için bire bin öldürdüğünden şiddet (menfi: olumsuz) hareket asla çıkar yol değildir, diyor.

"Bu defaki küçük müdafaatımda (12. Şua isimli Savunmamda) demiştim: Risale-i Nur'daki şefkat, vicdan (dengeli algı), hakikat (bilimsellik), hak (hukuk), bizi siyasetten menetmiş (engellemiştir). Çünkü masumlar belaya düşerler, onlara zulmetmiş oluruz. (Sen dini siyasete alet ediyorsun diye idamla yargılanıyordu. Buna karşı o böyle demişti.)"

Bazı zatlar bunun izahını istediler. Ben de dedim: Şimdiki fırtınalı asırda gaddar medeniyetten neş'et eden (ortaya çıkan) hodgâmlık (bencillik) ve asabiyet-i unsuriye (ırkçılık) ve umumî harpten (her iki dünya savaşlarından) gelen istibdat-ı askeriye (militarizm) ve dalaletten (sapıklıklardan) çıkan merhametsizlik cihetinde (yönünde) öyle bir eşedd-i zulüm (zirvede bir dengesizlik) ve eşedd-i istibdat (zirvede baskı) meydana almış ki ehl-i hak, hakkını kuvvet-i maddiye (maddi güçle) ile müdafaa etse (savunsa):

Ya eşedd-i zulüm (zirve bir zulüm) ile tarafgirlik bahanesiyle çok bîçareleri yakacak, o halette o da azlem (en büyük zalim) olacak veyahut mağlup (yenik) kalacak.

Çünkü mezkûr hissiyatla (yukarıdaki duygularla) hareket ve taarruz eden insanlar; bir iki adamın hatasıyla yirmi otuz adamı, âdi (sıradan) bahanelerle vurur; perişan eder. Eğer ehl-i hak, hak ve adalet yolunda yalnız vurana vursa, otuz zayıyata mukabil yalnız biri kazanır; mağlup vaziyetinde kalır.

Eğer mukabele-i bi'l-misil kaide-i zalımanesiyle (misliyle karşılık verme zalim kuralıyla) o ehl-i hak (hakklılar) dahi bir ikinin hatasıyla (yanlış yüzünden) yirmi otuz bîçareleri ezse o vakit hak namına dehşetli bir haksızlık ederler. İşte Kur'an'ın emriyle, gayet şiddetle ve nefretle siyasetten ve idareye karışmaktan kaçındığımızın hakiki hikmeti ve sebebi budur. Yoksa bizde öyle bir hak kuvveti var ki hakkımızı tam ve mükemmel müdafaa edebilirdik.

Hem madem her şey geçici ve fânidir ve ölüm ölmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor ve zahmet ise rahmete kalboluyor (dönüşüyor); elbette biz, sabır ve şükürle tevekkül edip sükût ederiz (susarız). Zor (kaba güçle) ile icbar ile sükûtumuzu bozdurmak ise insafa, adalete, gayret-i vataniyeye (vatanseverliğe) ve hamiyet-i milliyeye (milliyetçiliğe) bütün bütün zıttır, muhaliftir.

Hülâsa-i kelâm: Ehl-i hükûmetin ve ehl-i siyasetin ve ehl-i idare ve inzibatın ve adliye ve zabitanın bizimle uğraşacak hiçbir işleri yoktur. Olsa olsa dünyada hiçbir hükûmetin müdafaa edemediği ve akli başında hiçbir insanın hoşlanmadığı küfr-ü mutlak (hiçbir kutsalın olmaması) ve dehşetli bir taun-u beşerî (insanların eliyle oluşan bir kolera) olan ve maddiyunluktan (materyalizmden) gelen zındıkanın (ateist akımın) taassubuyla, bir kısım gizli zındıklar (ikiyüzlü dinsizler) şeytaniyle (yanıltmalarıyla) bazı resmî memurları aldatarak evhamlandırıp aleyhimize sevk etmek var.

Biz de deriz: Değil böyle birkaç vehhamı (evhamlıyı), belki dünyayı aleyhimize sevk etseler; Kur'an'ın kuvvetiyle, Allah'ın inayetiyle, kaçmayız. O irtidadkâr küfr-ü mutlaka ve o zındıkaya (önce Müslüman olup da bütün kutsallarını yitiren ateist akıma) teslim-i silah etmeyiz!"

Said Nursî

İkinci Tespit: Cihad Kavramını Doğru Anlamak.

Cihad, bireyin ve toplumun, hatta çevrenin bozulmasını önlemek için yapılan her türlü gayret ve çaba demektir; savaş da dahil... İslam dini bu ameliyede öncelikli olarak barış yolunu seçer. Savaş, başka çare kalmayınca belli bir hukuk çerçevesinde başvurulmuş bir araçtır. Bu konunun detayını başka makalelere havale edip burada altı notu hatırlatmak gerekir.

1) Savaşta ganimet asıl amaç değildir. Karşı düşman, bir daha güçlenmesin diye stratejik bir iştir. Eğer bu strateji yoksa, mal ve mülk, sahiplerinin elinde bırakılır.

“Ganimetler öncelikli olarak fakirlere ve kamuya verilir.” (Enfal, 1-2)

2) Gerek cihadın ve gerek savaşın en nihai amacı, kimsenin zorla dininden caydırılmamasıdır. Bu caydırmanın ismi Kur'an'da fitnedir. Bu kavram, Kur'an'da dört beş yerde geçiyor. Fitne, doğru hedefinden seni zorla caydıran iş ve eylem demektir. Güzel kadına da fettane denilir, çünkü cazibesıyla kişiyi helalinden vazgeçirip, harama götürür.

3) İslam'da cihad, savunmaya yöneliktir. Yani sen savunmazsan, karşı taraf gelir seni dininden vaz geçirir. (B. Said Nursi, Lemeat)

4) Eskiden insanlar vahşi olduğu için, kuvvet ile ikna olurlardı. Dolayısıyla İslam, zaman zaman kılıç kullandı. Şimdi medenidirler, kılıç ve kuvvet ile ikna olmazlar. Şimdi delil ve burhan lazım ikna için.

“Şimdi medeni dünyaya asla kılıç kullanılmamalı. İlim, burhan ve sanat silahını kullanmalı.”
(B. Said Nursi, Makaleler)

5) “Ben insanlarla La ilahe illallah demelerine kadar savaşmakla emredildim,” rivayeti Hz. Muhammed’in 23 yıllık Peygamberlik hayatına ve Kur’an’ın barışı ve antlaşmayı emreden ayetlerine aykırıdır. Mutaassıp Muhaddislerin uydurmasıdır. Evet, tarihte Muhaddisler, bugünkü Cihatçılar gibi savaştan başka bir çare öngörmüyorlardı. Maalesef İslam Tarihine egemen olan, bu anlayıştır. Hatta bu anlayış, İslam’ın diğer Fıkıh mezheplerini dahi bastırmıştır. Muhaddisleri dinlersek hepimiz İŞİD’çi ve El-Kaide’ci olmamız lazım.

6) Nisan, 2022’de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Batının İslam Dünyasına üstün gelmesinin, sanayi, sanat, sömürgecilik ve sinema gibi beş-on sebebini anlattı. Maalesef, en önemli sebebini anlatmadı. O da Batının, Kiliseyi de İslam Alemini de hatta bütün dünyayı da fenleri ve bilimiyle mağlup etmesidir. Cumhurbaşkanı maalesef, bilimin önemini bilmiyor. Eğer bilseydi, Âdem-Havva meselesinde, bir sanatçının dilini koparmak üzere vaatte bulunmazdı.

EVET BU ASIR BİLİM ASRIDIR, EN GÜÇLÜ VE KARŞI KONULMAZ SİLAH BİLİMDİR...

Üçüncü Bela: Temel Kavramları Bilmemek: Mesela, Allah, İslam ve Âdemiyet:

Müslümanlar bu üç temel direği bilmediğinden, her kelimesi ile mucize olan İslam dini, ucube bir yapı arz ediyor. Evet, Allah’ın sonsuzluğu ve hayali bir varlık değil de gözle görünecek kadar hak ve gerçek olan bir varlık olarak bilinmeyince, o inanç ahlaka dönüşmüyor. (Kur’an, 9/10). İslam’ın barış ve denge olduğu bilinip yaşanmayınca, Müslümanlar her konuda dengesiz ve zalim olurlar.

Bunun yanında Âdem’in, yedi bin yıl önce yaşamış, işi bitmiş bir kişi değil de; dil, bilim ve medeniyet demek olduğu bilinmeyince, Müslümanlar bir türlü medenileşemiyorlar. Bu üç konuda kısa birer izahat vermek gerekiyor. Şöyle ki:

Allah Kavramı:

A) İsimler, somut, belli varlık boyutları demektir. Kelime olarak da hakikat olarak da... İbn Arabî’nin anlattığı üzere, Allah’ın isimleri diye kabul edilen sözcükler isim değil. Kâinattaki varlıklar ve olaylar denilen somut isimlerin isimleridirler. (Ansiklopedi)

B) Kur’an, Allah için sıfat yakıştırmıyor. Sıfatları yani sınırlı nitelikleri, Allah’ın sonsuzluğu gerçeğine aykırı görüyor. Allah’ı sınırlayıcı bir şekilde sıfatlandırmak veya ona sınırlı misalleri getirmek, Müşriklerin yaptığı bir iş olarak gösteriyor.

C) Başta İbn Sina olmak üzere Müslüman felsefecilerin Aristo’dan edindikleri anlayış gereği, Allah için, Vacib’ül-Vücut (varlığı zorunlu) kavramından anladıkları ile, Said Nursi’nin ve diğer kelamcılarının anladığı bir değildir. Müslüman Felsefeciler, o kavramdan, form (suret) yani yazılım gibi bir hakikat anlıyorlardı. Yazılımı yapan + yazılım + ve yazılmışı bir görüyorlardı. Alim-ilim ve malum birdir diyorlardı. Allah’ın varlığı dışında bir varlık yoktur, diyorlardı. Said Nursi ve diğer kelamcılar ise, kâinatı müstakil ayrı bir varlık olarak görüyorlar. Allah’ı göklerde biliyorlar.

D) İslam felsefesinde soyut ve somut kavramlar nettir. Ama Said Nursi, başta nedensellik olmak üzere ona göre her şey soyuttur. Enerji (kuvvet) dahi soyut kudretin bir yansımasıdır ve ne olduğu belli değildir. Halbuki kâinat siberetik yani İsm-i adl olduğundan, onda ve her alt dosyasında nedensellik, bizzat içlerinde somut olarak saklıdır.

E) İşte Said Nursi’de bu gibi ontolojik zaaf lar var olduğundan ve bütün nedenleri kökten kesip, varlıkların ve olayların çok uzaktan yani dışarıdan etkilendiğini kabul ettiği için, bugün Risale-i Nur Üniversiteye artık hitap etmiyor. İnsanlarımız sapır sapır agnostik ve ateist oluyor.

F) Aydınlanmış çağımızda tamamen göründü ki: Varlığın üç sacayağı var:

1- Bin bir çeşidi ile (ama gerçekte hepsi bir) sonsuz enerji.

2- Ve o enerjisi nesne (atom ve hücre) yapan yani ona form ve ruh olan sonsuz bir yazılım.

3- Ve o sonsuz nesnelere, sonsuza dek gelişme meyli veren evrim gerçeği. Din buna, kudret, ilim ve irade demiştir; yedi bin sene önceden. Bu üçü bir hakikattir; özellikle ilim, Allah’ın öz varlığıdır. Fakat dindarlar bunları tatbik edemediği için, özellikle kainattaki üçlü sistemi göremediği için, hayattan ve ilim dünyasından cehalet cehenneminin dibine kovuldular. Kimin ehl-i hakikat kimin şarlatan olduğu bugün için artık net değildir. Onun için, insanların büyük çoğunluğu cennete gideceklerdir. Çünkü fetret var. Fetret, din mesajının sönük olması demektir. Evet, dinin mucizeliği net görünmüyor; dolayısıyla sorumluluk tam gerçekleşmiyor.

İslam Kavramı:

İslam kelimesinin kökü silm kelimesidir. Bu ise soyut sözlük manası ve deyim olarak barış demektir. Somut manası da merdiven demektir. Çünkü merdiven, aşağı ile yukarıyı birleştirip barıştırıyor. İslam kelimesi, İf’al kalıbının altı manasından en çok kullanılan, kök kelimeleri geçişli (müteaddi) yapmaktan, barıştırma demek oluyor. Peki neyi barıştırıyor? En başta fakir ve zengini, soyut ile somutu, doğu ile batıyı, Musa ile İsa’yı, toplum ile bireyi, madde ile manayı, dünya ile ahireti, kadın ile erkeği ve en önemlisi de ***iman ile bilimleri*** barıştırıyor.

Tarihte birçok uç dinler, mezhepler ve siyasi akımlar hep var olmuştur. Semavi yani vahiy ile gelen dinlerin ise, (4/163; 42/13) Nuh’tan Muhammed’e kadar hepsinin ismi İslam’dır. Fakat şiddetli ihtiyaca binaen onlar da bazen uç olabiliyorlar. Şöyle ki:

Kur’an, İslamiyet’in, 4000 yıl öncesine dayanan Hz. İbrahim dininin aynısı olduğunu söylüyor. (22/78) Bu dinin ismi İslam’dır. İslam, bütün zıtları dengelemekle barıştırıp yaz ve kışı bahar yapmaktır. Hristiyanlığın, Budizmin ve daha sonra İslam Tasavvufunun ruhaniliği esas alması, Yahudiliğin ve İslam Fıkhnının devlet ve şeriatı esas alması, tarihî mecburiyetten kaynaklanmış birer sapmadır. Yoksa onlar da aslında İslam idiler. (3/84) Evet, Yahudilik, özünde ve temelinde Musa ile Harun’un (şeriat ile velayetin) birliğidir. Hristiyanlık da özünde ve temelinde Tevrat ile İncil’in beraberliğidir. (Matta, 5)

İslam teslimiyet demektir, diye birçok yazar söylüyor. Ama bu, tam doğru değildir. İslam, irade-i külliye ile irade-i cüz’iyeyi barıştıran, tertemiz ekosistem ile kir üreten insan arasında temizliği birinci farz yapan; özellikle, sonsuz dosya olan Yaratan ile sınırlı dosyalar olan kullar arasındaki ahenk ve tevhidin ismidir. Evet, İslam Dininde insan, Tanrı insan (İnsan-ı Kâmil) olacak kadar özgürdür. Varlık ve yazılım sisteminde her şey kayıtlıdır. Ama insan özgürlüğü hariç. (Al-i İmran, 142; Hadid, 25)

İslam manasında kullanılan Şeriat ise, kelime olarak büyük nehir demektir. Ürdün Nehrinin ismi Şeria'dır. Batı Şeria'yı hatırlayın. Deyim olarak ise dinin ana akımı ve bazen de Fıkıh İlmi olarak kullanılır. İbn Sina, İbn Rüşd ve Bediüzzaman, bu kelimeyi daha çok dinin ana akımı manasında kullanmışlar.

Şeriat için büyük nehir dedik. Büyük nehrin temel karakterinin özelliği ise hiç kirlenmemek ve tıkanmamaktır. Bediüzzaman bunu, Muhakemat kitabının hemen başında, ifrat ve tefrit ortası olan sırat-ı müstakime yani her nevi aşırılıktan ve her nevi geri duruştan azade olmasına bağlar. Demek Şeriatı Orta Çağ fıkıh ve hukukundan ibaret sananlar yanılıyorlar. Çünkü o fıkıh da o hukuk da bugün artık tıkanmıştır. Sırat-ı Müstakimi kaybetmiştir.

Üçüncü Bela: Âdem ve Âdemiyet Kavramını Bilmemek:

(Bu konuda iki ayetin ve bir sahih hadisin mucizevi yorumu ile yetineceğiz. Yoksa bu konuda beş kitabım var. Evet, bu kavram bilinse, dindarların elinde en güçlü manevi ve ilmi silah olur.)

A- Birinci Ayet: Nisa, 4/1- “Ey bütün insanlar (fakiriyle, zenginiyle, kadınıyla, erkeğiyle), sizi nefs-i vahide (tür birliği) içinde yaratan ve o türün eşlerini aynı cinsten (yani erkeği kadından, kadını erkekten) yaratan ve onlardan çok erkek ve kadınlar yayan Rabbinizin adalet ve eşitlik yasalarına karşı sorumlu davranın; adına birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'ın hukukuna ve akrabalık haklarına riayet etmemekten de sakının. Şüphesiz Allah, sizin durumunuzu bilip gözetleyendir.”

Birinci Ayetin Kelimeleri

“*Yâ eyyühâ*” üç katlı uyarı edatı. (Evet, insanların medenîleşmesi için uyarılmaları gerekir.)

“*EN-NÂS*” bütün insanlar, (erkek, kadın; zengin, fakir; hür, köle; herkes)

“*İtteku*” “sorumlu davranın” ve “sakının” manalarına gelir. Bu ayette iki kere tekrar edilmiştir. Birincisi, birinci manaya; ikincisi, ikinci manaya gelir.

“*Rabbeküm*” Hepinizi yaratan ve geliştiren, terbiye eden Rabbinizden...

“*Ellezî halekaküm*” (O ki, sizi yaratmakla tanınıyor.)

“*Min nefsin vahidetin*” Nefis, kişilik ve tür birliği demektir. Vahide, pekiştirme sıfatıdır. Yani sakın sakın kadını erkekten, fakiri zenginden ayrı bir şey sanmayın.

“*We haleka minhâ zevcehâ*” Zevcete hâ demediğine göre, kadını erkekten, erkeği kadından yaratan demektir.

“*Besse*” monad ve birimi bölmeden aynen çoğaltmak demektir. Ki, şimdiki yaratılışın baştaki yaratılışın aynısı olduğuna işaret eder.

“*Minhümâ*” O ikisinden, kadın ve erkekten...

“*Ricâlen kesîren*” (Çok erkekleri)

“*Ve nisâen*” (Ve kadınları) ... Demek eşitlik olmakla beraber, erkeklerin bir derece üstünlüğü, en azından güç çokluğu vardır.

“İşte O'nun ismiyle birbirinizden istediğiniz, çok güzel isimlere sahip olan Allah'ın yasalarına karşı sorumlu davranın, hısım ve akraba bağlarını çiğnemekten sakının.”

“*İttekû*” sakının.

“Allah” umum güzel isimlere ve yasalara sahip olan: “*Ellezî tesâelûne bihi*”. O ki kutsiyet ve merciyyet makamı olduğundan O'nun ismiyle birbirinizden istiyorsunuz. O'na karşı sorumlu davranın. Ve: “*El-Erhamı*” hısım ve akrabaları veya rahimleri çiğnemekten sakının.

“*İNNELLÂHE KÂNE ALEYKUM RAKÎBÂ:*” Gerçekten Allah üzerinizde (*aleyküm*); *kâne* (her zaman, her yerde); *rakîbâ*: tam murakıptır.

[Bu ayeti sakın bugünkü şartlarda ve bilgilerde düşünmeyin, 1400 sene önceki şartlar ve bilgiler ile düşünün ki, ayetin mucizeliği hayalinize tam görünsün. Ayrıca, bazıları bu ayetten yanlış biyolojik bir bilgi anlasa da ayetin bu sosyal, medenî ve eşitliğe yönelik dersine mâni değildir.]

B- İkinci Ayet: A'raf Suresinin 11. Ayeti

“*Kat'i olarak bilin ki: Biz sizi yarattık, sonra size suret verdik... Sonra meleklerle “Âdem için secde edin” dedik... Hepsi secde ettiler, İblis hariç... O, secde edenlerden olmadı...*” Bu ayetin biyolojik, ontolojik (varlık-bilim), sosyolojik ve gaybî olmak üzere dört boyutlu bir manası var.

Ontolojik Açıdan: “*And olsun! Biz sizin hakikatınızı dört temel elementten, önce gaybî (ruhî) ve biyolojik bir yazı olan genetik olarak yarattık; sonra onu pratiğe geçirerek şekillendirdik. Sonra (yani sosyal kollektif bir hayat yaşamaya başladığınızda) Âdem diye bir hakikat ortaya çıktı. Meleklerden bile üstün oldu. Biz o meleklerle “Âdem için secde edin” dedik. İblis (yani kötü, şer olan bütün ruhanî ve maddî mahlukat) hariç bütün melekler (yani ruhî ve maddî bütün hayırlı şeyler) insana boyun eğdi, onun şahs-ı ruhanî-i manevîsine secdeye gittiler. Fakat iblis ve taifesi secde edenlerden olmadı...*”

Biyolojik Açıdan: “*İnsan hakikati, mana âleminde bir genetik olarak yeryüzünde yaratıldı (görüldü); atom, molekül, aminoasit, protein, virüs, hücre ve bölünebilen (gelişebilen) hücre olarak yedi dönemde yaratıldınız. Sonra bu hücre ve genetik hakikati geliştirerek yedi paleontolojik nesil olarak ona suret ve şekil verdik. Sonra her şeye hâkim olacak şekilde, beyin ve kültür olarak gelişti. Bütün hayırlı varlıkları emri altına aldı. Yani her şey ona boyun eğdi. Kötü yaratıklar ise, ona daima zarar veriyorlar, onu hasta ediyorlar.*”

Bir Dipnot: “*Halaknaküm*” (sizi yarattık), yedi döneme işaretten 7 harf olduğu gibi, “*Sizi suretlendirdik*” cümlesi de yedi harftir, yedi paleontolojik¹ döneme bakar. Ki sosyalleşmenin 4 dönemiyle beraber, 11 eder. Yani Âdemiyet, Nuhluk, Âl-i İbrahim ve Âl-i İmran medeniyetiyle (3/33) beraber 11 eder (7+4 = 11).

Biyolojik olarak da atom, molekül, aminoasit, protein, virüs, hücre ve büyüyen hücreden yani bu yedi dönemden sonra yeryüzü rahminin bir benzeri olan ana karnında 4 dönem (nutfe, alaka, mudğa ve yeni biçim) daha geçiyor ki bu 7/11. ayet buna kuvvetli bir işarettir, denilebilir. Melekler yani bütün hayatî fonksiyonlar, bu biyolojik yaratığın hizmetinde seferber oluyorlar.

¹ “Severnaküm” (size suret verdik) ifadesi 7 harf olup bu yedi paleontolojik şekilleniş dönemine baktığı gibi, “sümme” harfiyle beraber yani “sümme savvernaküm” ifadesi olarak 9 harftir. İnsanın şekilleniş dönemleri olan bu yedi dönemle beraber, başta şekilsiz olan iki dönemle beraber 9 dönem olur ki, milyonlarla ifade edilen bu uzun 9’lu dönemler, ana karnında 9 ayda hızlandırılmış olarak gerçekleştirilir. Her gün binlerce Âdem doğmuş oluyor.

Bu şekilsiz ilk iki dönem; atom, molekül, aminoasit, protein, virüs, hücre ve bölünebilen hücre döneminden yani yedi dönemden sonra, iki şekilsiz ve “sümme” (sonra) ile ifade edilen iki ara dönemden sonra insanlığın bugünkü halinde doğmasına doğru bir emir almıştır. Ve yeryüzü anası, dokuz dönemde, çok güzel, çok büyük “insan” denilen bir çocuk doğurmuştur. “Sizi ondan yarattık, sonra sizi ona döndüreceğiz.” (Âyet mealî) ve bu suresinin 10. ayetinde ifade edildiği gibi; insan, yeryüzü sofrasında, bol nimetler içinde Allah’ın kemâlatını tanımak üzere yani O’na şükretmek için yerleştirilmiştir. Dünya için mükemmel bir son olmuştur. [Ayetin bütün bu oluşumları anlatırken *Biz* ifadesini kullanması, Allah’ın bu mucizevî yaratışlarını, sebepler perdesi ile yaratığına bir işarettir. Ehl-i ilmin bu sebepleri araştırmasına bir teşviktir...]

[Bu ayetin müsbet cümlelerinin harfleri de üç şeddelerle beraber 46 harftir. İnsanın yaratılış programı olan 46 kromozoma bakar, denilebilir. Cümlelerin temelini oluşturan ve kat'iyet ifade eden "we-lekad" kasesinin dört harfi de, canlılığın dört temel elementi olan azot, karbon, hidrojen ve oksijene bakar, diyebiliriz.]

"Biz her şeyi, onların hayatında ilim ile göstereceğiz... Çünkü Biz, yaratılıştan habersiz değiliz." (Kur'an, 7/7)

Sosyolojik Açıdan: *"Biz sizin sosyal hayatınızı, Âdem, Nuh, Âl-i İbrahim, Âl-i İmran (3/3) olarak dört temel dönem olarak şekillendirdik. Sonra hayatınıza, İslam dönemi ile bir suret verdik. İnsaniyet tam Âdem oldu. İblis hariç, her şey, her millet on dört asır ona hizmetkâr oldu. İnsanlık, birlik ve tevhidde zirveye ulaştı. Halife-i ruy-i zemin oldu. Melekler bile, gayb âleminde onun timsaline secde ettiler."*

[Böyle bir mana, ilk etapta garip olabilir. Fakat Arapların 700 sene, Türklerin 700 sene hakimiyetleri, bunun güçlü bir delilidir –ki Araplar "halaka" fiilini kullanırlar. Türkler "sûret" kelimesini kullanırlar. İkisi de (geçtiği gibi), yedi harftir. Toplamı 14 ve 1400 senedir.

"Sizi halk ettik, sonra suret verdik." cümlelerinin değeri de muhtelif hesaplara göre; 1899, 1923, 1945, 2039 eder ki, İslam âleminin dinî, coğrafî ve siyasî olarak muhtelif şekillenişlerini hatırlatır. Ki İslâm topraklarının biçimi ve siyasî sureti bu tarihlerde değişmiştir. Ve inşaallah değişecek. "Meleklerle: Âdem için secde edin, dedik" mealindeki cümlelerin de değeri 1423'tür.

Ayetin şeddelerle beraber bütün harfleri 76'dır. 19'un 4 katıdır. Şeddesiz olarak "İblis secde etmedi" cümlesi hariç, harfleri 57'dir. 19'un 3 katıdır. Bir açıdan dört temel döneme, bir açıdan baştaki üç döneme "halk, sûret, secde" dönemlerine bakar. Çünkü 19 sayısı, bir yaratılış formudur. Kur'an ile alakası büyük ve açıktır. Mesela, "li Âdeme" (Âdem için) kelimesinin değeri de 76'dır. Yani bu harflerin oranlarından seziliyor ki; kâinata şerrin hayra oranı 4/1 gibidir. O da Allah'ın izniyledir. Belli bir düzen içindedir. Tevhide aykırı değildir. 19 formatıyla yaratılan dünyanın dört tarafı, dört boyutu Âdem içindir.

Gaybi ve Ruhî Açıdan² *"İnsan önce maddî bir şekildir, sonra tasavvur gibi duyguları kazanır, sonra soyut değerleri öğrenir, sonra kalben inkişaf eder, gayb âlemiyle temasa geçer, gerçek Âdem olur,³ meleklerle görüşür. Nefsini ve diğer bütün duygularını ruha hizmetkâr eder, fakat madde iblisi bir türlü ruha ve maneviyata teslim olmaz. O, kaba ve katı olduğundan, eğilip secde edemiyor. Çünkü onun tabiatı böyledir."*

[Maddî gelişmenin yedi mertebesi ve yedi yaşına kadarki çocukluk dönemi ve insanda yedi nefis ve yedi duygunun olması ve secdenin çok yüksek mücerred bir kavrayış hali olması ve dipnotta gösterilen ince münasebetlerin varlığı ve ruhî boyutun Âdemiyet için asıl olması, böyle bir manayı vermeye manevî bir izin sayılır.]

C- Âdem Hakkında Olan Hadisin Yorumu:

(Şuabü'l-İman, 7/162)

² Ayetin harfleri 76 + âyet numarası 11 = 87 veya 83 seneye (kadir gecesindeki manevî bin aya); + sûre numarası (yani 83 + 7 = 90 eder ki) 90 seneye ve "sad" harfine ve dolayısıyla maneviyata ve ruhaniyata bakar. Evet, İslâm âleminde böyle ömürlerle büyük Âdemler (evliyalar) çokça çıkmıştır. İslâm tarihindeki fireli dönemlerin baş sebebi de böyle büyüklerin olmayışıdır.

³ Ulum-u Âdem, Hz. Muhammed'e indi. (Delâilü'n-Nur)

Hadisin Metni Şöyledir: “Hepiniz Âdem'densiniz. Âdem ise topraktandır. Artık Arabın Aceme, beyazın siyaha üstünlüğü yoktur. Allah katında (soyut manevi değerlerde) en iyiniz en çok sorumlu davrananınızdır.”

Burada beş önemli izah yazmamız lazım ki, hadisin mucizeliği görünsün. Şöyle ki:

1- Geçen iki ayette de görüldüğü üzere Âdem, elli milyar dindar ve medeni insanın kollektif adıdır. Bu adda kadın-erkek, yaşlı-çocuk, Müslüman ve Gayrı Müslim eşittirler. Evet, tarihte yedi bin yıl önce 36 metre boyunda bir Ademin yaşamadığı, başta Biyoloji ve Antropoloji olmak üzere on bilim dalı ile bugün ispat ediliyor. Demek burada murat, tür birliğidir. Ve bunun sonucu olan eşitliktir. Yoksa aynı babanın çocukları, çoğunlukla eşit olmuyorlar. Ayrıca metafizik dilde Ademiyet ve din kavramı, insanlığı yetiştirdiği için baba olarak görülüyor.

2- Hadis diyor ki, insanlık tür birliğine sahiptir. Herkes aynı DNA'dan ve aynı kromozomlardan yaratılıyor. Dolayısıyla başta doğal haklar olmak üzere, bütün insanlık eşittir. Üstünlük ancak ahlak ve ilim gibi manevi değerlerdedir. (Hucurat, 13. Ayet de bu manadadır.)

3- Evet, elli milyar insan, hukukta eşittir ve hepsinin malzemesi, toprak elementleridir. Demek birbirine karşı ve doğaya karşı kibir ve üstünlük taslamaları, çok ahmakça ve cahilce bir iştir.

4- **Arabın Aceme ifadesi**, Arap milletinin Arap olmayana veya Farslara üstünlüğü yoktur, manasına geldiği gibi, güzelin çirkine üstünlüğü yoktur manasına da gelir. Çünkü Arap kelimesi güzel demektir. Acem kelimesi de çirkin demektir.

5- Temel kaynaklarda geçmeyen bu hadis, baştaki iki ayeti tefsir ettiği gibi “Halanız olan hurma ağacına tam saygı gösterin.” (İbn Adiy, 1/130) hadisi de bu hadisin bu şekilde açıkladığımız manasının bilimsel bir izahıdır. Evet, buradaki her iki ayet de her iki hadis de kâinatın en temel yasalarından biri olan, bilinçli, planlı, dört boyutlu yazılım tarzında yönetilen evrim hakikatini gösteriyorlar. Müslümanlar tesadüfü reddedeceğine bu evrensel yasayı reddettiği için, kâinat kadar bir değeri kaybediyorlar.

Dördüncü Bela, Müslümanların Bilimlerdeki İflasıdır.

Mesela, İran, dinin mucizevi yapısına ve Ehl-i Beytin maneviyatına dayanacağına, insan öldüren, füzelere ve atom silahlarına sarılmış, insan haklarını engellemeyi bir marifet, beceri ve din sanıyor. Safevilerin onlarca hurafesine İslam diyebiliyor.

Mesela İhvanı-ı Müslümîn, Arapları ilimlerle tanıştıracığına, onları, Müslüman olmayanları öldürmekten ibaret sanılan bir cihada çağırıyor. Daima silah ve kılıç hasretini çekiyorlar. Ki Logoları kılıç olmuştur.

Ve mesela, Nur Cemaati, Risale-i Nurları ezber ve taklit ile anlamadan okumayı, din ve hizmet sanıyorlar. Bununla dünyaya Mehdi ve Mesih gelecek diye bekliyorlar. Bunların en kral bilim adamı diye kabul edilen Mühendis Yunus Çengel, evrendeki bilim, bilinç ve yazılımı dinsizliğe karşı kullanacağına “Efendim beyin bir et parçasıdır, madde bir hiçtir, insanın elini kaldırması hiç fiziki bir şey değildir; asıl faktör arkada gizlidir,” diyebiliyor.

Ona dayanan ve bel bağlayan İlahiyatçı İbrahim Özdemir de aynı lafi kullanabiliyor. Bu Cemaatten mütefekkir, yazar ve melek ruhlu Metin Karabaşoğlu, bir yandan bilimleri esas almak lazım diyor, diğer yandan Hz. Âdem deyip duruyor. Yukarıdaki birinci hadisi de benim burada anlattığım bu bilgilere cevaben dilinden düşürmüyor.

Ve mesela Cübbeli Hoca, hepsi sosyolojik ve ontolojik mucizeler olan Kıyamet Alametlerini, o kadar saçma ve hurafe olarak anlatıyor ki, Ahmet Hakan ve CNN Türk onun reytinginden dört köşedirler. Sürekli tekrarlar aynı şeyleri veriyorlar.

Mesela, bilimlerde bi-behre olan ve dinden sadece hile-i şeriyeyi ve bir miktar Orta Çağ fikhını bilen diğer bir grup, devletin malını çalmayı ganimet bilip yolsuzluk yapıyor. Fen bilimlerini, İslam Alemine kurulmuş bir tuzak olarak lanse ediyorlar. Tamamen cahil ve dini, Allah'ı ve diğer insanları kandıran bir sistem diye anladıkları için Müslümanlıkları ahlaka dönüştürüyor. Haliyle insanımız bölünüyor ve çok değerli gençlerimiz ateist olabiliyor. Bilim adamlarımızın da yüzde doksan beşi agnostik kalıyor. Eski Meclis Başkanı Bülent Arınç bu konuyu medyada çok güzel bir şekilde özetledi. Allah ondan ve arkadaşlarından razı olsun.

Beşinci Bela, Dünyanın Tepesinde Oturmuş Avrupa'nın Tek Taraflı Yapısıdır.

Evet dünyada olup biten her şeyden Avrupa sorumludur. Amma direkt veya dolaylı. Şöyle ki:

3,5 milyar yaşında olan bizim Hayat Anka'mız, bitkisel ve hayvani tam beş milyon dala yani türe sahiptir. En önemli dalı da biz insanlarız. İnsanlık 9 milyon yıl önce hayvanlardan ayrıldı; her bir milyon yılda biraz daha tekâmül edip nihayet 300 bin yıl önce bugünkü halimize ve soyutu algılayacak bir beyne sahip oldu. Bundan 30-40 bin yıl önce eşyaya, özellikle canlılara birer ad da koyabildi. Basit de olsa dilleri bildi; konuşmaya başladı. Bu yetenek, yaklaşık 2500 sene önce felsefe ve bilimlere evrildi. Bundan sekiz bin yıl önce Mitolojik dil kullanıyordu. Her şeyi rüya gibi görüp öylece kaydediyorlardı. Nihayet Milattan önce 700'lü yıllarında Yunanda refah ve özgürlükten dolayı bilimsel ve felsefi düşünmeye ve okumaya başlandı. Bilimsel ve felsefi bir patlama oldu. Fakat kafalar o kadar çok karıştı ki, varlık ve hayat hakikat değildir, hakikat de olsa bizim bilme şansımız yoktur, diyen Sofist (Sofestai) akım ortaya çıktı. Çok zarar verdiler. Bunların zararı ancak Pisagor, Parmenides, Herakleitos, Sokrat, Platon ve Aristo gibi dâhilerle giderilebildi. İnsanlık o çağa göre bir derece aydınlandı.

Bu dönemin ardında Hz. İsa geldi, dinde ve bilimde birçok yenilikler getirdi, bilim olarak da Yunan'ın bu birikimine sahip çıktı. Hatta ilk Havariler, Yunan'ın bu altı filozofunun dayandığı Logos kavramını bile kabul ettiler. Asıl Logos yani evrendeki asıl bilinç ve yazılım İsa'dır, yani vahiydir, dediler.

Miladi 500 yıllarında Hristiyanlık devletleşince ve Kilise bilim kanadını kırınca, insanlık Orta Çağ olarak karanlığa girdi. Zamanla Hristiyan Avrupa aklıktan kırılmaya başladı. Nihayet 1400 sene sonra bu Yunan birikimi Müslümanların eline geçti. İslam, denge ve gerçek manada bir diyalektiğe sahip olduğu için, İslam alemi bu Yunan birikimi sayesinde önemli bir şekilde Altın Çağ yaşadı. Ardında çok geçmeden bu birikim Avrupa'ya geçti. Avrupa bu birikimle bilimsel, diyalektik ve rasyonel (akli) düşünmeye başladı. Bunun sonucu bilimler filizlendi, 18. Asırda Aydınlanma süreci başladı. Fakat Kiliseye o kadar çok tepki vardı ki, Avrupa manevi diyalektik yapısını bozacak şekilde materyalizme kayd. Bu eğilim Marks ile zirveye çıktı. İnsanlar yine varlıkta ve hayatta hakikat yoktur, demeye başladılar. Evet, Avrupa bugün tek kanatlıdır, bütün dünyayı da tek kanatlı yapmaya çalışıyor.

Bu dönemde en büyük yanlış; her cümlesi, ontolojik ve sosyolojik bir yasa iken, tarihi hikâye olarak algılandığından Kitabı Mukaddes devre dışı kaldı. Maalesef bu yanlış okuma, İslam alemine de sıçradı. Müslümanlar Kur'an'a muhalif olarak, Tevrat ve İncil muharrefdir, deyip kendi ayaklarına kurşun sıkıyorlar. Çünkü aynı kıssalar Kur'an'da da var.

Bu meseleyi Tevrat ve İncil Şerhlerimize bırakıp burada konumuzla ilişkili dört mucizevi metin açıklamasını vermeye çalışacağız. Belki Avrupa hatasını anlayıp dünya onların dengeli bilimleri sayesinde yeni bir Altın Çağ yaşar. Şöyle ki:

1- *“Allah Ademi (insanı) yarattığı zaman onu Allah benzeyişinde (Allah gibi soyut değerli bilecek yapıda) yarattı. Onları (demek Âdem bir kişi değil) erkek ve dişi yarattı. Ve onları bereketli kıldı. Onlar yaratılırken hepsinin adını adam kodu.”* (Tekvin, 5-1-3)

Evet, bugün hukukta hala, kadına da çocuğa da adam denir.

2- *“Rab Allah görünüşü güzel (Fizik) ve yenilmesi iyi olan (Kimya) her ağacı ve bahçenin ortasında hayat ağacını: iyilikle kötülüğü bilme ağacını (Biyoloji) yerden topraktan bitirdi. Adam ve karısı ikisi de çıplaktılar, utançları yoktu.”* (Tekvin, 2-9 ve 25)

Evet, Biyoloji, fizik ve metafizik ortası olduğu gibi, maddi olarak da fizik ve kimyanın ortasıdır. Ergenlikte yemişlerini verir. Fakat cennet hayatında yani çocukluk döneminde insana yasaktır. Çocukluk döneminde ve Antropolojik ilk devirlerde insanlık çıplaktır ve utancı yoktur. İnsan ondan yiyince nesil olarak bir nevi ebedileşir. Birey olarak da sorumluluk dünyasına atılır. Ama bu ebedileşme bir yanılgıdır. Asıl ebedileşme, kişinin kendi ruhu ve ilmi ile olmasıdır.

3- *“Ve Rabb Allah dedi: Adam, iyiyi ve kötüyü bilmekle bizden (soyutu algılayanlardan) biri oldu. Şimdi yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli. Böylece RAB Allah, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı. Onu kovdu; yaşam ağacının yolunu denetlemek için Aden bahçesinin doğusuna Kerubiler ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.”* (Tekvin, 3-22-24)

Evet, Avrupa, iyi ve kötüyü ayırt etmekle, zihinsel ve sosyal bir diyalektik süreç yaşadı. Adeta yeryüzünü yöneten bir Halife oldu. Fakat sonsuzluğa ve ebediyete el atacağına, fani dünya hayatına kondu. Ama dünya hayatı kerubiler (sıkıntı melekleri) ve savaşlarla doludur. Onda ebedileşmeye izin yoktur. Demek eğer Avrupa, dengeli bir şekilde bu diyalektik süreci sürdürse, Kitabı Mukaddes'i Tarih değil de evrensel yasalar olarak okusa, birey olarak değil de tür olarak Âdem (insanlık), yine ebedileşir.

4- *“Ve Rabb Allah Âdem için ve karısı için deriden kaftan yaptı ve onlara giydirdi.”* (Tekvin, 3-21)

Evet, bütün canlılar içinde elbise giyen tek tür, insan türüdür. Bu, Allah'ın bir lütfu olduğu gibi, insanın yeryüzünü ekip biçmesine, bayındır yapmasına bir terfidir ve bir üniformadır.

Âdem ve Havva aşkı için çok hikâyeler anlatılır. Bu hikâyeler, biyolojik erkek ve kadın aşkı değildir. Kuvvet ve maneviyat, ruh ve madde, bilim ve sanat aşkıdır. Demek Âdem ve onunla ilgili bilgiler, başlı başına birer mucizedirler. Allah'ın Hak isminin görüntüsüdürler. İnsana, varlık ve hayat, hakikattir; nimet ve güzeldir dedirtiyor. Fakat Müslümanların iki kanadı da kırık ve kanserli olduğundan, onların aslı görevi olan insanlığa özellikle bilim ehline, varlık ve hayat hakikattir, sözünü dedirtemiyorlar.

19.03.2026

Bahaeddin Sağlam